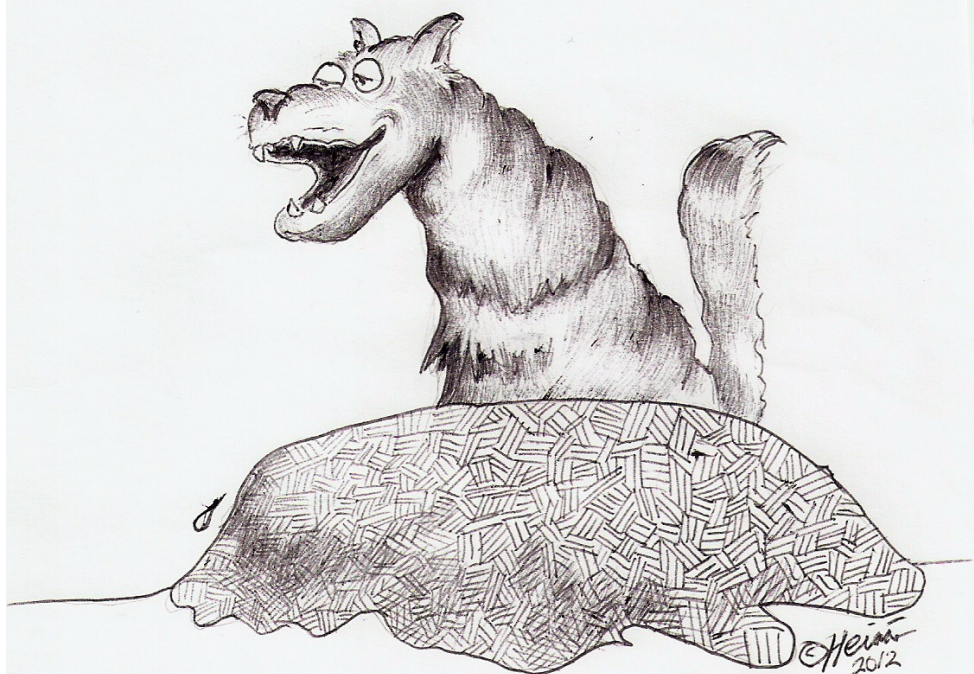
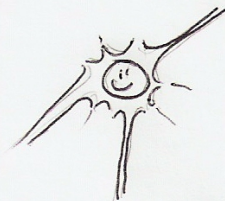

MESIKÄMMEN

1/2012

MESIKÄMMEN

Mesikämmen on partiolippukunta Mankkaan Eräsusien virallinen tiedotuslehti.

PAINOS

100 kpl

PAINOPAikka

Tapiolan seurakunta

PÄÄTOIMITUS JA TAITTO

Ville Vuorenmaa

KANSI

Jarmo "Heinä" Heinonen

TÄMÄN LEHDEN TOIMITTIVAT

Bakteerit, Sisiliskot, Maarit

Alkula Emil Lehmola ja Minna

Vääräniemi

MANKKAAN ERÄSUDET

PERUSTETTU

1994

JÄSENISTÖ

tyttöjä ja poikia, n. 100 hlö

KOTISIVUT

www.erasudet.fi

LIPPUKUNNANJOHTAJA

Alex Virtanen

puh. 046 541 3080

KOLO

Mankkaan Makasiini ja Väentupa
Vanhan-Mankkaan kuja 2 C

SISÄLLYS

Pääkirjoitus..... s. 3

Johtajaretki: "Erittäin hyvä, ellei täydellinen!" s. 4

Sudenpennut ovat ystäviä..... s. 6

Samoaajat rentoutuivat
retkellä..... s. 8

Rastimiehinä Umpihangessa.s. 9

Tulitikun käyttöohje.....s. 11

Juoruja..... s. 11

TULEVIA TAPAHTUMIA

23.—25.3. Lippukuntaretki

21.—22.4. Seikkailijaosaston retki

25.4. Yrjönpäiväjuhla

28.4. Kohtaaminen

28.4. Törmä

5.—6.5. Hätä 2012

12.5. Espoon Vihree

22.—23.5. Viimeiset kokoukset

KUVIA

Lisää kuvia Mankkaan Eräsusien tapahtumista löydät kuvagalleriastamme! Katso lisää: www.erasudet.fi

Pääkirjoitus

Ystävänpäiviäviikolla Mankkaan Eräsien kokouksissa esiteltiin ehkä hie-
man uusi ilmiö: kaverin tuominen
partioon. Kaverikokoukset saivat su-
denpentujen ja seikkailijoiden keskuu-
dessa ristiriitaisen vastaanoton. Toiset
toivat innoissaan kaverin mukanaan,
toiset taas eivät kehdanneet, halun-
neet tai uskaltaneet pyytää kaveria ko-
koukseen, mikä on harmi.

Kaverikokousten taustalla on Pää-
kaupunkiseudun Partiolaisten kasvu-
haaste. Piiri on asettanut
tavoitteekseen nostaa jäsenmääränsä
10 000 jäsenmaksun maksaneeseen
partiolaiseen tämän vuoden loppuun
mennessä. Kyseessä on todellinen
haaste: PääPan jäsenmäärä on ollut las-
kussa viime vuosina ollen nyt noin 8
800 jäsenessä. Tavoitteen saavuttami-
seksi PääPa on haastanut jokaisen lip-
pukunnan toimimaan kasvun eteen.
Sen lisäksi piiri tekee itse aktiivisesti
töitä uusien jäsenien saamiseen mm.
suoramarkkinoinnin muodossa. Lisäk-
si ensi kesän piirileiri Sarasteelle saa-
vat tulla myös ei-partiolaiset.

Johtajiston kokouksissa herää
usein kysymys, mistä niitä jäseniä sit-
ten oikein saadaan. Yksi helppo tapa
on pyytää kaveri mukaan ja kertoa, mi-
tä partiossa oikeasti tehdään. Ihan en-
sin kannattaa varmaan korjata se
väärä – mutta valitettavan yleinen –
käsitys siitä, että partiossa tehdään
vain solmuja. Sen voi kertoa, mitä

kaikkea hauskaa partiossa on tullut
tehtyä. Lopuksi voitkin pyytää kave-
rin tutustumaan partiioon!

Eikä partiota kannata mitenkään
häpeillä. Jostain syystä partiosta on
muodostunut jonkinlainen salainen
harrastus, josta ei kehdeta kertoa ka-
vereille. Kukaan ei oikein tiedä mi-
tään partiosta. Ei siis ihme, että uusia
jäseniä ei tule – kukapa nyt salaseu-
raan haluaisi liittyä?

Kannattaa siis kertoa ja hehkuttaa
partiota aivan kaikille. Vaikka kaverit
eivät liittyisikään, saamme kuitenkin
murrettua ennakkokäsityksiä oikeasti
mahtavasta harrastuksestamme. Olen
huomannut tämän käytännössä: muu-
tama kaverini on kirjaimellisesti yllät-
tynyt, kun olen korjannut käsityksen
iänikuisista solmuista. Tämä saattaa
tuntua pieneltä, mutta jokainen tällai-
nen teko on askel kohti avoimempaa
partiota.

Haastankin nyt teidät kaikki
(myös sinut) kertomaan muutamalle
tutulle siitä, kuinka hauskaa partiossa
on! Jos he innostuvat, kerro heille en-
si kesän leiristä, Sarasteesta, jonne
ovat tervetulleita myös ei-partiolaiset.
Partioon tutustujilla ilmoittautumisai-
ka päättyy vasta 24.4., joten vielä on
hyvin aikaa.

Ville Vuorenmaa
Päätoimittaja

Johtajaretki: "Erittäin hyvä, ellei täydellinen!"

Tammikuinen viikonloppu lumisesa metsässä kokosi jälleen Mankkaan Eräsien johtajiston pohtimaan tulevaa partiovuotta. Tällä kertaa suunnitteluretken paikkana oli Hakasiskojen ja Kelovartijoiden kämppä Eden. Siis pä pari autolastillista johtajia suuntasi perjantaina 13.1. Nuuksioon. Sää oli varsin talvinen, mutta autot saatiin ehjinä parkkiin ja retkeilijät kämppälle, vaikka kävelymatka parkkipaikalta tuntuikin pitkältä.

Lauantaina ulkoilemaan lähdetäessä parkkipaikalla odotti yllätys: illalla alue oli ollut tyhjä, aamun aikana se oli täytynyt pilkkijöiden autoista.

Pois ei olisi päässyt ilman yhteistyötä pilkkiporukan kanssa, mutta onneksi autojen siirtämiselle ei ollut tarvetta. Parilla aikaisemmalla johtajaretkellä muutama innokas oli käynyt hiihtämässä, mutta tällä kertaa tehtiin isomalla porukalla aivan uusi lajivaltaus. Minnan tuomat yllätyslumikengät vain auton takakontista jalkaan, ja metsään niitä testaamaan. Takaisin ehdittiin lounaalle, vaikka reitistä tuli hieman aiottua pidempi.

Iltapäivällä oli ohjelmassa ulkoilekkejä, sillä johtajaikäistenkin on hyvä välillä riehua pihalla. Leikkimisen jälkeen oli aika keskittyä retken viralli-

Lumikengät saavuttivat suuren suosion johtajiston keskuudessa.

Meno oli väsynyttä, vaikka kokoustaminen ei ollut edes alkanut.

Hauklammen maisemia

sempaan osioon, eli kokoustamiseen. Samalla kaikki tarkkailivat juomamukejaan ja vierustovereidensa liikkeitä poikkeuksellisen tarkasti, sillä käynnissä oli murhaajapeli. Kukin oli saanut murhattavansa nimen lapulla. Pelissä eteni murhaamalla kohteensa, eli suo- laamalla tämän juoman, sitomalla hui- vin tämän jalkaan tai halaamalla tätä niin, ettei kukaan muu nähnyt.

Kokoustamisen jälkeen oli jälleen aika nousta penkiltä ja liikkua. Minna oli kiinnittänyt ympäri kämppää numeroituja lappuja, joita etsittiin ryhmissä. Arpaonni ratkaisi, mikä lappu kulloinkin piti etsiä. Lappujen mukaan piti esimerkiksi juosta kämpän ympäri tai kertoa Antille leveästi hymyillen, koska presidentinvaalit ovat. Kaiken touhuamisen jälkeen odotti sauna. Tuli tosin pääsi sammumaan

kiukaasta jo naisten vuoron aikana, ja saunan tulitikutkin loppuivat. Ei siis mikään ihme, että löylyjä kuvasivat parhaiten sanat "haalea" ja "nihkeä".

Sunnuntaina ohjelmassa oli lähinnä pakkaamista, siivoamista ja kotimatka. Enää ei parkkipaikalla ollut pilkkiporukan autoja lähtöä estämässä, ja matka sujui teiden liukkaudesta huolimatta turvallisesti ja hyvillä mielin. Kokoustamiset oli hoidettu, ja virkistäytyminen sekä mukava rentoutuminen siinä samalla. Apulaislippukunnanjohtaja Minna tiivistikin viikonlopun sanoihin "erittäin hyvä, ellei täydellinen".

Maarit Alkula

Sudenpennut ovat ystäviä

Sisiliskot pohtivat ystävänpäiväkokouksessaan 15.2. ystävien merkitystä heille itselleen. Tässä heidän mietteitään aiheesta ajatuksien, kuvien ja sarjakuvien muodossa.

Mitä ystävät merkitsevät minulle?

Ystävät auttavat hädässä ja he lohduttavat ja tukevat.

Ystävät eivät petä ja ovat reiluja toisille.

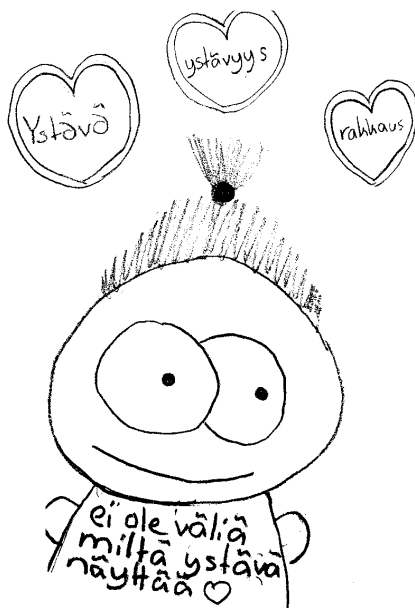
Ystävä merkitsee minulle lohduttavaa olkapäätä, kuuntelevaa korvaa, salaisuuksien jakamista, yhdessä olemista, ystävien muistamista ja apua ongelmis-
sa. Ystävä on usein myös hyvin läheinen ihminen. Parhaat ystävät viettävät myös joskus yhdessä pitempiä aikoja kuten yön yli. Ystävät myös luottavat toisiinsa kuin itseensä.

Ei ole väliä miltä ystävä näyttää.

Ystävä. Ystävyys. Rakkaus.

Ystävät auttavat. Ystävät ovat kivoja.

Ystävät lohduttavat.

Samoajat rentoutuivat retkellä

Eräsusien samoajaryhmä Perunhemulit teki vuoden ensimmäisen retkensä partiolippukunta Suosirrien kämpälle Vihtiin. Mukana olivat Ville, Minna, Liisi, Timo, Asta ja Emil. Kaikkien saavuttua kyydeillään paikalle perjantai-iltana alkoi retken vaativin osuus: parinsadan metrin pituinen tie kämpälle oli auraamaton, joten kaikki saivat astella kohtuullisen korkeassa lumihangessa. Vaikka kaikkien viisaasti varustautuneiden samoajien kengät kastuivatkin, vakavilta paleltumilta vältyttiin.

Alun perin retkelle oli suunniteltu ohjelmaksi elokuvien katsomista, mutta järjestelyongelmista johtuen tyydyttiin lautapeleihin. Monia lauta- ja korttipoleja pelattiinkin retken aikana vaihtelevilla osallistujamäärillä. Korttipeli Bang! keräsi koko ryhmän kokoon lauantai-iltapäivällä, kun taas lauantai-aamupäivän Agricola-peliin osallistuivat vain Ville, Emil ja Timo. Kaikki pääsivät nauttimaan suurista voitoista ja kirvelevistä tappioista. Ville dominoi Agricolassa huonosti selitettyjen sääntöjen turvin, kun taas Emil oli voittamaton Othellossa, koska oli ainut peliä aiemmin pelannut. Hassua oli, että mukana oli kaikkiaan kolmen henkilön Carcassonne-pelit, mutta sitä ei kertaakaan ehditty pelamaan.

Retki noudatti perinteistä työnjakoa: ruokapuolen hoitivat Minna ja As-

ta, ruoanlaittovälineiden tiskaamisen taas pojat. Menu sisälsi mm. wokkia ja texmex-illallisen. Kaikki olivat tyytyväisiä ruokiin ja valituksia ähkystä kuultiin lauantain illallisen jälkeen.

Harmillista oli, etteivät kaikki päässeet olemaan kiireidensä vuoksi aivan loppuun asti mukana. Timo missasi sunnuntai-aamupäivän reippaan kämpän siivoamisen, Ville sen lisäksi myös lauantai-illan saunan ja tiskaamisen. Onneksi kämpän siivoaminen sujui ongelmitta jäljelle jääneiltä.

Kämpä oli kaikin puolin hyvin varusteltu ja mukava. Pieniä ongelmia tuotti tosin huussin sijainnin löytäminen perjantai-illan pimeydessä sekä varaavan takan hormin lämmittäminen lämminilmapuhaltimen avulla. Ruoanlaitossakin jouduttiin käyttämään kämpän kaivon sijasta mukaan otettua juomavettä ja tiskivesi sulatettiin lumesta. Nämä voi kuitenkin laittaa talven piikkiin. Kesällä läheisestä lammesta on luultavasti enemmän iloa.

Kaiken kaikkiaan kyseessä oli onnistunut retki, joka sujui rennon tunnelman, maistuvan ruoan, monipuolisten pelien ja hyvien musiikkivalintojen parissa. Monet toivoivat, että pääsisimme kämpälle tulevillakin retkillämme. Kyllä kelpaisi!

Emil Lehmonen

Lippukuntaretki

Myhäilevä murmeli tarvitsee sinun apuasi salaperäisen mysteerin selvittämisessä!

Kevään lippukuntaretki järjestetään 23.—25.3. Vihdissä, partio-kämpä Haukanpesällä.

Lisätietoja saat ilmoittautumislupasta, jonka saat johtajaltasi tai osoitteesta www.erasudet.fi.

Nähdään retkellä!

Rastimiehinä Umpihangessa

Satu toimi Tapiirin ja Järeä-Granin järjestämässä Umpihanki-partotaitokilpailuissa rastipäällikkönä. Hänen alamaisinaan – eli rastimiehinä – toimivat Kati, Ville, Asta, Minna P. ja Minna V. Rastimme tehtävänä oli morsettaa pillien avulla viesti.

Ensimmäiseksi kävimme Alepassa ostamassa evästä pitkää päivää varten. Lämmin kuppi -keitot ja pussipastat olivat oivia valintoja helmikuisen pakkasen varalle. Suklaan lisäksi mukaan eksi muitakin herkkuja, vaikka Villen mielestä ei ollut järkeä ostaa ruokaa, joka tulee kuitenkin jääty-mään päivän aikana.

Ostostuokion jälkeen jakauduimme kahteen autoon ja matka alkoi koh-

ti Kiljavaa. Päästyämme perille Satu kävi hakemassa rastikäskyn, kartan ja muut monisteet. Tutkailimme karttaa jonkin aikaa löytääksemmeärkevim-män reitin rastille ja lähdimme ajelemaan Kiljavan lumisia maisemia.

Rasti ei kuitenkaan löytynyt niin helposti kuin luulimme. Olimme kääntyneet jostain risteyksestä väärälle tielle ja teimme pienen kunniakierroksen, jonka aikana Minnan auto jäi jumiin muutaman kerran auraamattomalle tielle (Opel ei nähtävästi ole talvikäyttöön tarkoitettu) Onneksi peräkontista löytyi lapioita ja takapenkiltä työntöväkeä.

Olimme varanneet tunnin rastin etsimiseen. Se riitti juuri ja juuri, sillä

rastimme tuli aueta klo 14 ja olimme paikalla vasta viittä vaille. Rastikäskyt käytiin nopeasti läpi ja tehtävät jaettiin: Minna V. ja Asta kaivoivat laavulle tilaa lumihangesta, kun Satu, Ville, Kati ja Minna P. etsivät rasteille sopivia paikkoja.

Kello oli ehkä 14.30, kun kuulimme ääntä. Pieni jännitys nousi kun näimme kaksi partiolaista hiihtämässä meitä kohti. Onneksi kyseessä oli ratamestari, joka oli laittamassa muutamaa rastia vielä paikalleen. Heidän lähdettyään meillä oli jo ensimmäinen suorituspiste valmiina.

Kun puoli viiden maissa kolme suorituspistettä oli valmiina ja aloimme tehdä ruokaa, saapui nollavartio paikalle tarkistamaan, että kaikki oli kunnossa. Tässä vaiheessa osa lisäsi vaatteita yhdellä kerrastolla ja villasukilla.

Vierähti vielä tunti ennen kuin ensimmäinen vartio saapui rastillemme. Suorituksia oli hauska kuunnella, varsinkin kun yhdellä mieskolmikolla oli pillin sijaan mukanaan vuvuzela-torvi.

Seitsemän aikaan suurin osa oli käynyt rastillamme. Kaikilla rastimiehillä sekä -päälliköllä oli joko varpaat tai sormet jäässä. Odotellessa keitimme lisää keittoa ja leikimme paljon leikkejä, joista ehdottomia suosikkejä olivat mm. Laurentzia, Maksa ja perna, Salla, Pingviinileikki sekä Fröbelin palikoiden pää-olkapää-peppu.

Kello 11 olimme jo huolissamme kolmesta viimeisestä vartiosta. Valmistelimme tsemppaavia lausahduksia ja mietimme, pitäisikö meidän keittää lisää keittoa valmiiksi uupuineille ja paleltuneille kisailijoille.

Juuri kun olimme lähdössä etsimään viimeisiä vartioita, metsiköstä ilmestyi kolme reipasta vartiota – kaikki hymyssäsuin. He olivat hie- man harhailleet ja pysähtyneet syömään matkalle. Puoliltaöin suljimme rastin ja Kiljavan kautta suuntasimme takaisin Mankkaalle.

Minna Vääräniemi

Muista ilmoittautua Sarasteelle!

Sarasteen ilmoittautuminen päättyy 23.3. Muista palauttaa ilmoittautumisesi ajoissa! Ei-partiolaisten ilmoittautuminen päättyy vasta 24.4., joten vielä ehdit pyytää kaverisi mukaan.

Saraste
•2012•

Tulitikun käyttöohje

Etkö onnistu tulitikun sytyttämisessä? Nauravatko kaverisi löysälle ranneliikkeellesi? Etkö saa pakettia auki? Ei hätää! Bakteerien kirjoittama ohje ratkaisee kaikki ongelmasi.

Vaihe 1: Osta tulitikkuaski (muista maksaa)

Vaihe 2: Avaa tulitikkuaski työntämällä sen sisällä olevaa rasiaa reunalta (älä tiputa tulitikkuja).

Vaihe 3: Ota yksi (1) tulitikku käteesi (askin sisältä).

Vaihe 4: Käännä aski siten, että raapaisupinta tulee näkyviin (ruskea raita askin reunalla).

Vaihe 5: Aseta tulitikun värillinen pää raapaisupinnalle (ei keskelle).

Vaihe 6: Liu'uta tikkua nopeasti raapaisupinnalla (itsestäsi pois päin).

Vaihe 7: Jos tulitikku syttyi siirry vaiheeseen 8. Muussa tapauksessa toista vaihe 6. Jos tulitikku katkeaa, siirry takaisin vaiheeseen 3 (jos tulitikut lopuivat, siirry takaisin vaiheeseen 1).

Vaihe 8: Hienoa, olet onnistunut.

Seuraavassa numerossa paloturvallisuusohjeistus.

Bakteerit

Juoruja

Eräsusille satelee luottamustehtäviä. Minna valittiin Tapiolan alueen partiolaisten eli Tapiiri ry:n ja Heinä Partioheraldikkojen puheenjohtajaksi. Toimitus onnittelee molempia ja toivottaa onnea tulevaan pestiin!

Mökkihöperyys uhkaa samoajia. Ainakin Emil meinasi muuttua vanhukseksi kiikkuessaan keinutuolissa.

Lippukunnanjohtaja Alex menetti muistinsa!

Timosta on tulossa elokuvatähti.

Umpihanki-reissulla Minna ajoi vain kaksi kertaa hankeen. Sen lisäksi kerran juututtiin ylämäkeen, ajettiin viatonta kissaa takaa ja ajettiin lähes toisen perään — mutta mitäpä pienistä.

Onko sinulla juoruja? Lähetä ne toimitukselle: mesikammen@erasudet.fi

Ryhmät

SUDENPENNUT

Oravat (keskiviikkoisin klo 17-18 Väentuvalla)

Minna Vääräniemi

minna.vaaraniemi@erasudet.fi

Asta Lappeteläinen

asta.lappetelainen@erasudet.fi

Kotkat (keskiviikkoisin klo 17-18 Makasiinilla)

Alex Virtanen

alex.virtanen@erasudet.fi

Timo Takala

timo.takala@erasudet.fi

Sisiliskot (keskiviikkoisin klo 18-19 Väentuvalla)

Suvi Attila

suvi.attila@erasudet.fi

Kirsi Sipilä

kirsi.sipila@erasudet.fi

Ilvekset (keskiviikkoisin klo 18-19 Makasiinilla)

Antti Vuorela

antti.vuorela@erasudet.fi

Jarmo Heinonen

jarmo.heinonen@erasudet.fi

SEIKKAILIJAT

Vihaiset linnut (keskiviikkoisin klo 19-20 Makasiinilla)

Ville Vuorenmaa

ville.vuorenmaa@erasudet.fi

Emil Lehmonen

emil.lehmonen@erasudet.fi

Delfiinit (tiistaisin klo 17-18 Makasiinilla)

Silja Kario

silja.kario@erasudet.fi

Tiia Nylén

tiia.nylen@erasudet.fi

Bakteerit (tiistaisin klo 18-19 Makasiinilla)

Minna Perälampi

minna.peralampi@erasudet.fi

Jaakko Hassinen

jaakko.hassinen@erasudet.fi

Pikkupotut (keskiviikkoisin klo 19-20 Väentuvalla)

Satu Heinonen

satu.heinonen@erasudet.fi

TARPOJAT

Murmelit (tiistaisin klo 20-21 Makasiinilla)

Silja Kario

silja.kario@erasudet.fi

Asta Lappeteläinen

asta.lappetelainen@erasudet.fi

Jos olet kiinnostunut liittymään ryhmään, ota yhteyttä osoitteeseen erasudet@erasudet.fi. Muissa asioissa yhteydenotot suoraan ryhmien johtajille.

